

Супровідна інформація

Дата ухвалення рішення
02.06.2021Дата реєстрації
23.07.2021

Номер справи	Номер рішення	Форма судочинства	Суддя	Суд
910/19129/20	98512267	Господарське	Данилова М.В.	Господарський суд м. Києва

Відповідач

КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ГОЛОВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНИЙ ЦЕНТР" / 04013755

Компанії, зазначені в тексті судового документа

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ГЕРЦ" / 30587514

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел.
(044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

02.06.2021 Справа № 910/19129/20

Господарський суд міста Києва у складі судді Данилової М.В., при секретарі
судового засідання Тарасюку А.Ю., розглянувши в загальному позовному
провадженні матеріали справи за позовом

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" (65014, м. Одеса,
вул.Єврейська, буд. 2 А)

до Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр"
(02192, м.Київ, вул. Космічна, буд. 12 А)

за участю третіх осіб без самостійних вимог на стороні відповідача:

1. Комунального підприємства "Київський метрополітен" (03056, м. Київ, пр.-т
Перемоги, 35);
2. Комунального підприємства "Київпаstrанс" (04070, м. Київ, Набережне шосе, 2)

про стягнення заборгованості,

за зустрічним позовом Комунального підприємства "Головний інформаційно-
обчислювальний центр" (02192, м. Київ, вул. Космічна, 12-А)

до Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" (65014, м. Одеса,
вул.Єврейська, буд. 2 А)

про тлумачення змісту правочину

Представники сторін:

від позивача (відповідач за зустрічним позовом): Губаненко Ю.П. - адвокат;

від відповідача (позивач за зустрічним позовом): Бабенко С.М. - представник

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

03 грудня 2020 року до Господарського суду міста Києва від Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" (позивач) надійшла позовна заява №20/11-27/01 від 27.11.2020 року до Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" (відповідач), в якій викладені позовні вимоги, щоб в судовому порядку стягнути заборгованість на суму в розмірі 5 554 236, 32 грн. за договором про надання послуг №4837 від 07.05.2020 року.

Позовні вимоги обґрунтовані неналежним виконанням відповідачем його зобов'язань за договором про надання послуг №4837 від 07.05.2020 року, зокрема, в порушення умов вищезазначеного договору відповідач не сплатив позивачу грошові кошти, внаслідок чого у відповідача утворилась заборгованість перед позивачем.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 17.12.2020 року прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі. Розгляд справи №910/19129/20 ухвалено здійснювати у порядку загального позовного провадження. Підготовче засідання у справі №910/19129/20 призначено на 13.01.2021 року.

11 січня 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача надійшов відзив на позовну заяву, яким останній заперечує щодо задоволення позову.

11 січня 2021 року до Господарського суду міста Києва надійшла зустрічна позовна заява Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" до Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" про тлумачення змісту правочину.

Позовні вимоги обґрунтовані наявністю спору щодо тлумачення визначення бази розрахунку ціни договору №4837 від 07.05.2020 року.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 13.01.2021 року прийнято зустрічну позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі; об'єднано зустрічну позовну заяву Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" до Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" про тлумачення змісту правочину в одне провадження з первісним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" до Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" про стягнення заборгованості та ухвалено зустрічний позов розглядати за правилами загального позовного провадження разом з первісним позовом у підготовчому засіданні призначеному на 03.02.2021 року.

20 січня 2021 року через відділ діловодства суду від позивача за первісним позовом надійшла відповідь на відзив.

02 лютого 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача за зустрічним позовом надійшов відзив.

У підготовчому засіданні 03.02.2021 року судом продовжено строк підготовчого провадження на 30 днів та оголошено перерву на 03.03.2021 року.

05 лютого 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача за первісним позовом надійшли заперечення на відповідь на відзив.

19 лютого 2021 року через відділ діловодства суду від позивача за зустрічним позовом надійшла відповідь на відзив на зустрічну позовну заяву.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 03.03.2021 року відкладено підготовче засідання на 01.04.2021 року та зобов'язано відповідача за первісним позовом здійснити та надати суду контррозрахунок.

17 березня 2021 року через відділ діловодства суду від позивача за первісним позовом надійшла заява про збільшення розміру позовних вимог, яка прийнята судом до розгляду та подальший розгляд справи здійснюється з її урахуванням.

30 березня 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача за первісним позовом надійшли письмові пояснення по справі.

У підготовчому засіданні 01.04.2021 року від представника позивача за первісним позовом надійшло клопотання про залучення до участі у справі третьої особи та повторне зобов'язання відповідача за первісним позовом надати докази по справі.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.04.2021 року відкладено підготовче засідання на 14.04.2021 року; задоволено клопотання представника позивача за первісним позовом; залучено до участі у справі в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача за первісним позовом: Комунальне підприємство "Київський метрополітен" (03056, м. Київ, пр.-т Перемоги, 35) та Комунальне підприємство "Київпаstrанс" (04070, м. Київ, Набережне шосе, 2); зобов'язано Комунальне підприємство "Київський метрополітен" та Комунальне підприємство "Київпаstrанс" надати суду акти наданих послуг укладених з Комунальним підприємством "Головний інформаційно-обчислювальний центр" за період липень-грудень 2020 року за Договором №373-к-20 від 18.06.2020 року та Договором №53.20-131 від 22.05.2020 року; повторно зобов'язано відповідача за первісним позовом надати суду контррозрахунок позовних вимог за Договором №4837 від 07.05.2020 року за період строку дії такого Договору з належними доказами, що його підтверджують та запропоновано третім особам у строк до п'ятнадцяти днів з дня вручення даної ухвали подати до суду пояснення на позовну заяву.

13 квітня 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача за первісним позовом надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

В підготовчому засіданні 14.04.2021 року оголошено перерву на 13.05.2021 року.

19 квітня 2021 року через відділ діловодства суду від третьої особи-2 надійшли документи на виконання вимог ухвали суду від 01.04.2021 року.

22 квітня 2021 року через відділ діловодства суду від третьої особи-1 надійшли письмові пояснення по справі та документи на виконання вимог ухвали суду від 01.04.2021 року.

07 травня 2021 року через відділ діловодства суду від відповідача за первісним позовом надійшли письмові пояснення по справі.

В підготовчому засіданні 13.05.2021 року позивачем за первісним позовом подано заяву про зменшення розміру позовних вимог, яка прийнята судом до розгляду та подальший розгляд справи здійснюється з її урахуванням.

13 травня 2021 року закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті на 02.06.2021 року.

В судове засідання 02.06.2021 року з'явилися представники учасників справи, які надали усні пояснення по справі.

Представник позивача за первісним позовом підтримав позовні вимоги з урахуванням заяви про їх зменшення та просив суд задовольнити позов.

Представник відповідача за зустрічним позовом заперечив проти задоволення первісного позову та просив суд задовольнити зустрічний позов.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши представників сторін, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, з урахуванням заяв позивача про зміну підстав позову та про зменшення розміру позовних вимог, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Господарський суд міста Києва,

ВСТАНОВИВ:

Предметом спору у вказаній справі є вимога Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" про стягнення з Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" заборгованості у зв'язку з неналежним виконанням відповідачем умов договору про надання послуг №4837 від 07.05.2020 року.

Як було встановлено судом, та не заперечувалось сторонами, 07.05.2020 року між Товариством з обмеженою відповідальністю "ГЕРЦ" (виконавець) та Комунальним підприємством "Головний інформаційно-обчислювальний центр" (замовник) було укладено договір №4837 про надання послуг (договір), відповідно до умов якого виконавець зобов'язується в порядку та на умовах визначених договором надати замовнику інформаційно-технологічне супроводження програмного забезпечення "АСОП" за кодом ДК 021:2015: (CPV) "Єдиний закупівельний словник" - 72250000-2 послуги, пов'язані із системами та підтримкою, а замовник - прийняти і оплатити такі послуги.

Відповідно до п. 3.1 договору його ціна становить 35 000 000, 00 грн., в т.ч. ПДВ 5 833 33, 33 грн., що включає: 1% від суми платежів, що сплачені пасажирями в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП за транспортні послуги з перевезення, надані перевізниками - учасниками АСОП та обліковані в АСОП; 0,06 грн., в т.ч. ПДВ (20%) 0,01 грн. - за кожну реєстрацію в АСОП транспортних послуг з перевезення пасажирів перевізниками - учасниками АСОП, якщо пасажирів послуги з перевезення надаються на пільгових умовах з використанням багатофункціональної електронної картки "Муніципальна картка "Картка киянина" як пільгового електронного квитка АСОП.

Сторони погодили, що ціна договору включає в себе всі витрати, пов'язані з підготовкою, наданням послуг, а також всіх можливих податків, зборів та інших обов'язкових платежів (п. 3.2 договору).

За результатами наданих послуг, виконавець надає замовнику до 7 числа кожного місяця оформлені акти приймання-передачі наданих послуг за попередній місяць, а замовник протягом 5 робочих днів, у разі відсутності заперечень, підписує акти (п. 3.3, п. 3.4 договору).

Згідно з п. 3.5 договору розрахунки замовника з виконавцем за надані послуги здійснюються щомісячно, на підставі підписаних сторонами актів приймання-передачі наданих послуг, шляхом безготівкового перерахування замовником коштів на поточний рахунок виконавця, у 30-денний строк з дати підписання сторонами актів приймання-передачі наданих послуг.

На виконання умов договору позивачем було надано відповідачу акти приймання-передачі наданих послуг:

- за серпень 2020 року на загальну суму 1 240 426,08 грн. (1% від суми платежів, що сплачені пасажирями в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП) та 566 716,20 грн. (за реєстрацію в АСОП транспортних послуг, з використанням пасажирями пільгового квитка);

- за вересень 2020 року в сумі 1 354 806,94 грн. (1% від суми платежів, що сплачені

пасажирами в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП) та 605 933,22 грн. (за реєстрацію в АСОП транспортних послуг, з використанням пасажирами пільгового квитка);

- за жовтень 2020 року в сумі 1 290 625,11 грн. (1% від суми платежів, що сплачені пасажирами в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП) та 590 123,58 грн. (за реєстрацію в АСОП транспортних послуг, з використанням пасажирами пільгового квитка);

- за листопад 2020 року в сумі 1 111 519,05 грн. (1% від суми платежів, що сплачені пасажирами в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП) та 529 541,94 грн. (за реєстрацію в АСОП транспортних послуг, з використанням пасажирами пільгового квитка);

- за грудень 2020 року в сумі 1 226 168,26 грн. (1% від суми платежів, що сплачені пасажирами в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП) та 562 212,60 грн. (за реєстрацію в АСОП транспортних послуг, з використанням пасажирами пільгового квитка).

Однак, грошові кошти за вказаними актами у встановлені договором терміни оплачено не було, у зв'язку з чим у відповідача утворилася заборгованість перед позивачем.

02 жовтня 2021 року позивачем було направлено на адресу відповідача претензію № 20/09-30/02 від 30.09.2020 року з вимогою оплатити наявну заборгованість.

Судом було встановлено, що відповіддю на претензію № 303-3177 від 10.11.2020 року відповідач повідомив, що не узгоджує суми, визначені в актах за серпень 2020 року та вересень 2020 року, оскільки на його думку необхідно застосовувати іншу базу нарахувань.

На думку позивача таке одностороннє трактування умов договору суперечить змісту самого договору та вимогам Порядку функціонування автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті міста Києва незалежно від форм власності (порядок), затвердженого розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 22.10.2018 року №1887.

Відповідач в свою чергу проти позову заперечував з огляду на те, що на його думку в суми, наданих актів на оплату послуг за липень, серпень та вересень 2020 року, позивачем включено суму в розмірі 1% від суми коштів, сплачених пасажирами на придбання проїзних документів та поповнення транспортного ресурсу у кожному з календарних місяців, а не на суму в розмірі 1% від суми коштів фактично сплачених (використаних) пасажирами за проїзд у громадському транспорті м. Києва.

Суд зазначає наступне.

З матеріалів справи вбачається, що предметом договору №4837 про надання послуг від 07.05.2020 року є надання послуг з інформаційно-технологічного супроводження програмного забезпечення «АСОП», позивач фактично забезпечує технічну та технологічну підтримку системи та його послуги не залежать від правовідносин оператора та перевізників.

Пунктом 3.1 договору №4837 визначено порядок оплати послуг Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» в розмірі 1% коштів сплачених пасажирами в розрахунковому місяці, яка сплачується пасажиром для поповнення транспортного ресурсу, який в свою чергу розміщений на транспортній картці, разовому QR-коді, які використовуються для оплати проїзду.

З наявних у матеріалах справи актів за травень та червень, а також погодженого сторонами акту від 31.07.2020 року вбачається, що до виникнення заборгованості відповідач сплачував послуги у розмірі 1% від суми поповнення транспортного ресурсу у звітному місяці.

Суд вказує, що відповідно до п. 1. Порядку транспортним ресурсом є електронний ресурс, що розміщений на носії електронного квитка, зберігається в АСОП та містить інформацію про наявну в користувача (пасажира) кількість поїздок, проїзні квитки та/або баланс грошових коштів. Транспортна картка - носій електронного квитка, зареєстрований в АСОП, та призначений для оплати проїзду за рахунок транспортного ресурсу.

Зі змісту укладеного договору вбачається, що його предметом є надання послуг з інформаційно-технологічного супроводження програмного забезпечення «АСОП», а позивач фактично забезпечує технічну та технологічну підтримку системи і відповідні послуги не залежать від правовідносин оператора - Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» та перевізників.

Відповідно до п. 3.1 договору його ціна становить 35 000 000, 00 грн., в т.ч. ПДВ 5 833 333, 33 грн., що включає: 1% від суми платежів, що сплачені пасажирями в розрахунковому місяці з використанням електронного квитка АСОП за транспортні послуги з перевезення, надані перевізниками - учасниками АСОП та обліковані в АСОП; 0,06 грн., в т.ч. ПДВ (20%) 0,01 грн. - за кожен реєстраційний в АСОП транспортних послуг з перевезення пасажирів перевізниками - учасниками АСОП, якщо пасажиру послуги з перевезення надаються на пільгових умовах з використанням багатофункціональної електронної картки "Муниципальная картка "Карта киянина" як пільгового електронного квитка АСОП.

Враховуючи викладене вище, суд дійшов висновку, що позиція відповідача про те, що передбачена договором №4837 оплата послуг за інформаційно-технологічне супроводження програмного забезпечення АСОП повинна розраховуватися у розмірі 1% від кількості наданих перевізниками пасажирам транспортних послуг, тобто виключно валідаціями транспортних квитків, є такою що суперечить змісту самого договору №4837 та Порядку функціонування автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті міста Києва незалежно від форм власності.

Крім того, у матеріалах справи містяться звіти Комунального підприємства "Головний інформаційно-обчислювальний центр" за періоди липень-вересень, в яких відповідальними працівниками відповідача вказана "сума платежів, що сплачені пасажирями за транспортні послуги перевізників з використання АСОП" і саме з цієї суми позивачем було розраховано 1% як оплату за договором №4837.

Викладене вище, свідчить про відмову відповідача від виконання взятих на себе зобов'язань щодо оплати наданих послуг.

Відповідно до ч.1 ст. 173 Господарського кодексу України господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Частиною 1 ст. 175 Господарського кодексу України передбачено, що майново-господарськими визнаються цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утриматися від певної дії, а управнена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку. Майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Відповідно ст. 526 Цивільного кодексу України та ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України зобов'язання мають виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог законодавства, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Статтею 629 Цивільного кодексу України передбачено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Відповідно до ст. 525 Цивільного кодексу України, одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Згідно ч. 1 ст. 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Відповідно до ч. 1 ст. 901 Цивільного кодексу України, за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до ст. 903 Цивільного кодексу України, якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором. У разі неможливості виконати договір про надання послуг, що виникла не з вини виконавця, замовник зобов'язаний виплатити виконавцеві розумну плату. Якщо неможливість виконати договір виникла з вини замовника, він зобов'язаний виплатити виконавцеві плату в повному обсязі, якщо інше не встановлено договором або законом.

Враховуючи, що у матеріалах справи відсутні докази оплати відповідачем наданих послуг за договором №4837 за вересень-грудень 2020 року, суд дійшов висновку про стягнення з Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» заборгованості у розмірі 8 937 203, 35 грн.

Щодо зустрічного позову суд вказує на наступне.

Комунальне підприємство «Головний інформаційно-обчислювальний центр» просить суд надати офіційне тлумачення змісту абз. 2 п. 3.1 договору №4837 про надання послуг від 07.05.2020 року шляхом визначення від якої суми платежів розраховується ціна вказаного договору.

Обґрунтовуючи заявлені вимоги позивач за зустрічним позовом посилається на наявність спору між сторонами щодо тлумачення визначення бази розрахунку ціни договору.

Так, позивач за зустрічним позовом зазначає, що Товариство з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» трактує це положення так, що 1% необхідно визначати від суми коштів, яку пасажери сплатили у розрахунковому місяці на поповнення транспортного ресурсу транспортних карток не залежно від того надавалися фактично цим пасажиром перевізниками - часниками АСОП транспортні послуги з перевезення чи ні.

У свою чергу Комунальне підприємство «Головний інформаційно-обчислювальний центр» трактує абз. 2 п. 3.1 договору інакше, а сам: що 1% необхідно визначати від суми коштів, яку пасажери сплатили в розрахунковому місяці на оплату фактично наданих їх перевізниками - учасниками АСОП транспортних послуг з перевезення.

Відповідно до статті 637 Цивільного кодексу України тлумачення умов договору здійснюється відповідно до статті 213 цього Кодексу.

У разі тлумачення умов договору можуть враховуватися також типові умови

(типові договори), навіть якщо в договорі немає посилання на ці умови.

Згідно зі статтею 213 Цивільного кодексу України зміст правочину може бути витлумачений стороною (сторонами).

На вимогу однієї або обох сторін суд може постановити рішення про тлумачення змісту правочину.

При тлумаченні змісту правочину беруться до уваги однакове для всього змісту правочину значення слів і понять, а також загальноприйняте у відповідній сфері відносин значення термінів.

Якщо буквальне значення слів і понять, а також загальноприйняте у відповідній сфері відносин значення термінів не дає змоги з'ясувати зміст окремих частин правочину, їхній зміст встановлюється порівнянням відповідної частини правочину зі змістом інших його частин, усім його змістом, намірами сторін.

Якщо за правилами, встановленими частиною третьою цієї статті, немає можливості визначити справжню волю особи, яка вчинила правочин, до уваги беруться мета правочину, зміст попередніх переговорів, ustalена практика відносин між сторонами, звичаї ділового обороту, подальша поведінка сторін, текст типового договору та інші обставини, що мають істотне значення.

Статтею 213 Цивільного кодексу України визначено, що тлумачення правочину може здійснюватися як сторонами, так і на вимогу однієї із сторін судом. Пунктами 3, 4 вказаної статті передбачені правила тлумачення правочину, які визначаються за таким принципом: при неможливості витлумачити положення договору, шляхом використання вузького кола засобів, залучаються нові критерії перевірки правильності того чи іншого трактування умов договору.

Підставою для тлумачення судом угоди є наявність спору між сторонами угоди щодо її змісту, невизначеність і незрозумілість буквального значення слів, понять і термінів тексту всієї угоди або її частини, що не дає змогу з'ясувати дійсний зміст угоди або її частини, а волевиявлення сторони правочину не дозволяє однозначно встановити її намір. Тлумачення не може створювати, а лише роз'яснює існуючі умови угоди.

Тобто, у розумінні наведених приписів, на вимогу однієї або двох сторін договору суд може постановити рішення про тлумачення змісту цього договору без зміни його умов. При цьому, зважаючи на те, що метою тлумачення правочину є з'ясування змісту його окремих частин, який складає права та обов'язки сторін, тлумачення слід розуміти як спосіб можливості виконання сторонами умов правочину, тому тлумачення договору можливе до початку виконання сторонами його умов.

Аналогічна правова позиція викладена у постановках Верховного Суду від 25.07.2018 року у справі №317/39/17, від 14.02.2018 року у справі №925/106/17, від 05.02.2020 року у справі №910/15161/18.

Враховуючи, що договір №4837 від 07.05.2020 року виконувався сторонами та строк його дії закінчився 31 грудня 2020 року, у суду відсутні підстави для задоволення зустрічного позову Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» про надання офіційного тлумачення змісту абз. 2 п. 3.1 Договору №4837 про надання послуг від 07.05.2020 року.

Щодо вимог позивача про стягнення з позивача понесених витрат на правничу допомогу, суд зазначає наступне.

Відповідно до ч. 1 ст. 123 ГПК України судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

Згідно п. 1 ч. 3 ст. 123 ГПК України, до витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати на професійну правничу допомогу.

Вирішуючи питання розподілу судових витрат, суд має з'ясувати склад та розмір

витрат, пов'язаних з оплатою правової допомоги. На підтвердження цих обставин суду повинні бути надані договір про надання правової допомоги (договір доручення, договір про надання юридичних послуг та ін.), документи, що свідчать про оплату гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги, оформлені у встановленому законом порядку (квитанція до прибуткового касового ордера, платіжне доручення з відміткою банку або інший банківський документ, касові чеки, посвідчення про відрядження).

Отже, на підтвердження цих обставин, суду повинні бути надані договір про надання правової допомоги, документи, що свідчать про оплату обґрунтованого гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги, оформлені у встановленому законом порядку.

Представником позивача за первісним позовом подано до суду клопотання про стягнення з відповідача за первісним позовом понесених витрат на професійну правничу допомогу. На підтвердження таких представником Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» додано належним чином завірені копії: договору №23/11-20 про надання правової допомоги від 23.11.2020 року та акту приймання-передачі послуг від 27.11.2020 року.

Відповідно до п. 1 договору про надання правової допомоги №23/11-20 від 23.11.2020 року Адвокатське об'єднання «ЮВІО» надає усіма законними методами та засобами правової допомоги Товариству з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» у всіх справах, які пов'язані із захистом та відновленням порушених, оспорюваних, невизнаних його прав та законних інтересів, а клієнт зобов'язується сплатити гонорар (винагороду) за надану правову допомогу та компенсувати фактичні витрати на її надання в обсязі та на умовах, визначених договором.

Оплата за даним договором встановлюється відповідно до домовленості сторін та оформляється шляхом підписання сторонами акту приймання передачі наданих послуг (п. 5 договору).

Відповідно до підписаного між сторонами акту приймання-передачі від 27.11.2020 року, який є невід'ємною частиною договору №23/11-20 від 23.11.2020 року, загальна вартість наданих Адвокатським об'єднанням послуг клієнту складає 10 000, 00 грн.

Так, відповідно до п. 1 акту від 27.11.2020 року виконавець згідно до договору №23/11-20 про надання правової допомоги від 23.11.2020 року надає замовнику послуги з представництва інтересів замовника за позовом до Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» про стягнення заборгованості на суму 5 554 236, 32 грн., а саме: вивчення первинної документації та збір доказів для підготовки позовної заяви до Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» - 1 500, 00 грн.; складання позовної заяви до Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» - 4 000, 00 грн.; складання відповіді на відзив та інших процесуальних заяв - 1 000, 00 грн.; участь у судовому засіданні (засіданнях) по справі - 3 500, 00 грн.

Верховний Суд в постанові від 28.12.2020 року по справі № 640/18402/19 дійшов висновку, що розмір гонорару адвоката встановлений сторонами договору у фіксованому розмірі, не залежить від обсягу послуг та часу витраченого представником позивача, а отже є визначеним.

Частинами 4-6 ст. 126 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: 1) складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); 2) часом, витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); 3) обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; 4) ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи.

Враховуючи, доведеність співмірності витрат на професійну правничу допомогу, а також відсутність заперечень з боку відповідача щодо співмірності таких витрат, суд дійшов висновку про задоволення заяви Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» про стягнення з відповідача витрат на професійну правничу допомогу на суму в розмірі 10 000, 00 грн.

Згідно з частиною 1 статті 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Статтею 76 ГПК України передбачено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування.

Частиною 1 статті 78 ГПК України визначено, що обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами частини 1 статті 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Судом встановлено, що станом на момент ухвалення судом рішення у даній справі права позивача порушені, а строк оплати поставленого товару є таким, що настав.

Таким чином, позовні вимоги позивача визнаються судом обґрунтованими та такими, що підлягають частковому задоволенню.

Відповідно до статті 129 ГПК України судові витрати покладаються на відповідача.

Враховуючи заяву Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» про зменшення розміру позовних вимог, останньому підлягає поверненню судовий збір у розмірі 28 908, 31 грн. на підставі п. 1 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про судовий збір».

Керуючись ст.ст. 73, 86, 129, 219, 233, 236, 238, 241 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

ВИРІШИВ:

1. Позов Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» задовольнити.
2. Стягнути з Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» (02192, м. Київ, вул. Космічна, буд. 12А; код ЄДРПОУ [04013755](#)) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» (65014, м. Одеса, вул. Єврейська, буд. 2А; код ЄДРПОУ [30587514](#)) заборгованість на суму в розмірі 8 937 203, 35 грн., витрати на професійну правничу допомогу в розмірі 10 000, 00 грн. та судовий збір в розмірі 34 058, 05 грн.
3. Повернути Товариству з обмеженою відповідальністю «ГЕРЦ» (65014, м. Одеса, вул. Єврейська, буд. 2А; код ЄДРПОУ [30587514](#)) з Державного бюджету України судовий збір в розмірі 28 908, 31 грн., сплачений згідно платіжного доручення №9145 від 15.03.2021 року.
4. В задоволенні зустрічного позову Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» про тлумачення змісту договору №4837 - відмовити.

Видати накази після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови суду

апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст рішення підписано 20.07.2021 року.

Суддя М.В. Данилова